

»Ein fyra ára gomul genta var á veg heim úr skúlanum. Hon varð tikin av nøkrum monnum, bundin til eitt borð og neyðtikin. Hon doyði av løstunum«

Mia og kvinnurnar staddar uttanfyri kvinnuheimið »Jimmia«, í Kenja, sum hon og maðurin James reka

Yngsta kvinnan á kvinnuheiminum er 14 ára gomul og eigur eitt lítið barn. Hon var neyðtikin av fosturpápa sínum

Visti tú?

46 mió. fólk búgva í Kenja, sum fekk loysing frá Onglandi í 1963. Helmingurin av fólkinum livir í fátækadømi

PRIVATMYNDIR

Fýra dagar eftir, at Mia var út-búgvinn námsfrøðingur, gekk leiðin aftur til býin Nakuru í Kenja, sum enn liggur hjarta hennara nær. Hon kundi tó bert vera har í teir seks mánaðirnar, sum uppihaldsloyvið loyvdi. Tá loyvið var uppi, kom Jimmi við til Føroya, og tey blivu gift stutt eftir. Tá byrjaðu hjúnini at savna saman pening og at gera forarbeiðið til at stovna felagsskapin »Jimmia«.

– Vit endaðu við at vera í Føroyum í fimm ár, men ferðaðust aftur og fram millum Føroyar og Kenja og fingi tá alt upp at standa. Vit byrjaðu felagsskapin, arbeiddu við at breiðfóða børnum á gøtuni og byggja nýggja bygningin.

Gleði og sorg

Mia gjørdist við barn og átti dóttur teirra Naomi, sum er trý ára gomul í dag. Tá Naomi var fyra mánaðir gomul, bleiv hon sjúk, meðan tey vóru í Kenja, og innløgð á sjúkrahúsið við eini infektión í búkinum.

– Eg græt í 48 tímar út í eitt. Eg fólði meg sum verðins vánaligastu

mammu at vera farin avstað til Kenja við henni. Eg hevði júsi fingið hana, og hon var bert fyra mánaðir og so sjúk, sigur Mia álvarsom.

Men dótturin batnaði, og parið slepti ikki ætlanunum um at flyta til Kenja.

– Fyrst í 2013, tá Naomi var sjei mánaðir gomul, komu vit heimaftur til Føroya fyri at fyrireika okkum at flyta og pakka tað, sum vit áttu. Men tá fekk eg at vita, at mamma mín hevði fingið staðfest Alzheimer's og hetta tók ógvuliga hart uppá meg. Úrslitið var, at eg fekk tunglyndi, greiðir Mia frá.

– Vit vildu byrja okkara lív, sum skuldi vera okkara. Men tað var hart at skula fara so langt, tí eg var so knýtt at mammu. Tankin um, at hon

ikki fór at minnast meg og mítt barn gjørdi, at eg ikki megnaði at fara avstað, sum ætlað, sigur Mia rørd.

– Ikki fyrr enn í januar mánaði í 2014 fluttu vit av álvara – og tá mátti eg sparka meg sjálva avstað og siga mær sjálvari, at eg ikki kundi steðga mínum lívi grundað á sjúkuna hjá mammu míni.

Men hóast familjan var longri í Føroyum enn ætlað, fyrireikaðu tey allatíðina tilveruna í Kenja.

– Meðan vit hava verið í Føroyum, hava vit latið byggja eitt heim til okkum og til familjuna hjá Jimmi, bygt bilhús og keypt bil í Kenja. Av tí at vit at hava verið í Føroyum í fimm ár, hava vit kunnað spart upp, og alt hetta hevur latið seg gjørt. Nú – eitt gott ár eftir at vit fluttu – hava vit

longu fingið kvinnuheimið á føtur. Vit fáa ikki løn frá Jimmia, tí tað megna vit ikki enn. So vit liva av tí, vit tjena, meðan vit eru í Føroyum, greiðir Mia frá.

Kvinnurnar á Jimmia

– Á Jimmia koma kvinnurnar inn. Tær læra at gera taskur og annað burturúr endurnýtslupappiri, sum vit kunnu selja, og tær fáa løn. Vit fara eisini altíð inn í heimini hjá kvinnum at vitja, tí tá er nemt at meta um, hvussu stóðan er. Tá tær eru einsamallar heima, er eisini nemmari hjá teimum at siga erliga, hvussu stóðan er.

– Ofta vísir tað seg at nógvar teirra hava AIDS, og tað er eitt tabu. Tað er enn soleiðis í Kenja, at tú nemur ikki

við ein, sum hevur AIDS, tí tey halda, at tað smittar. Tí sita nógvar teirra einsamallar við sjúkuni. Nógvar teirra hava heldur ikki vitað, at tær hava sjúkuna, men finna so útav, at maðurin krógvar medisinið – ella doyr. So síggja tær, at hann hevur verið ótrúgvur og síðani eisini smittað tær.

Kvinnurnar til sølu

Jimmi sigur Jimmia er ein skipan, sum hjálpir kvinnum at gerast sjálvbjargnar. Tørvurin á hesum í Kenja er stórir, tí kvinnurnar verða niðurtraðkaðar í afrikansku mentanini.

– Tað er ikki long tíð síðani, at kvinnur blivu sjónligar í politikki og í leiðslusessum. Omma mín gekk ongantíð í skúla, tí hon var eitt gentubarn. Gentubørn skuldu giftast burtur, og afturfyri fekk familjan hjá manninum seyð og geitir. Eftir siðvenju eru gentubørn ongantíð máttment og eru ikki sloppin í skúla.

Framhald á næstu síðu